

1) *D. K.s Fællesmøde i Vejen 1920 udtaler under Henvisning til D. K.s tidligere Arbejde i denne Sag sin Tilslutning til Tanken om, at der gives alle unge Kvinder Adgang til gennem husligt Arbejde i Hjemmene eller ved Uddannelse paa en Efter- eller Ungdomsskole at tilegne sig Uddannelse i huslig Gerning, dels for at gavne deres legemlige Udvikling og dels for at dygtiggøre dem som Fremtidens Husmødre og Mødre. Mødet retter derfor den alvorligste Appel til alle Hjem og Mødre om at hjælpe til at lede Udviklingen i denne Retning.*

2) *D. K. anbefaler, at der ordnes et Fagstudium med afsluttende Fageksamen i Husgerning. Grundlag for denne Husholdningseksamen skal være mindst 2 Aars praktisk Arbejde i et eller flere Hjem og 1 Aars Undervisning paa en Husholdningsskole.*

3) *D. K. ønsker, at Staten opretter et Husholdningsuniversitet, hvor man ved Forsøgsarbejde og anden videnskabelig Forskning søger at oparbejde en Husholdningsvidenskab særlig af økonomisk Værdi.*

Ragna Schou foreslaar i Stedet for Husholdningsuniversitet: Landbohøjskole.

B. Berg-Nielsen: Dermed er det ikke givet, at der er Forsøgsarbejde knyttet dertil.

Meta Hansen: Universitet omfatter alle Videnskaber (univers), foreslaar videnskabelig Husholdningshøjskole.

Meta Hansens Ændringsforslag vedtages

Resolutionen som Helhed vedtages enstemmigt.

Kvinderne og de politiske Valg. (Uddrag).

Hulda Pedersen: Var det første Folketingsvalg efter den ny Grundlov af 1915 en Skuffelse for Kvinderne, saa gav Valget den 26. April i Aar Anledning til en endnu dybere Skuffelse for os, og bedre gik det ikke ved Valget den 6. Juli, skønt vi nu havde faaet den ny Valglov, som giver os saa meget større Chancer end før.

Ved Valget 1918 fik vi 4 Kvinder valgt ind i Folketinget, ved Valgene i Aar svandt disse 4 ind til 3; værre endnu gik det med Antallet af vore kvindelige Kandidater; 1918 opstilledes 41, i Aar ved det første Valg 18 — altsaa mere end Halvdelen gik tabt.

Naar Aarhuskredsen har ønsket at faa dette Spørgsmaal: Kvinderne og de politiske Valg frem til Behandling her i Dag, saa er det for, at vi skulde hjælpe hinanden med at finde Aarsagerne til dette Forhold, og for at vi muligt kunde finde Midler til at ændre det.

Det er allerede bleven tydelig fremhævet i vort Blad, at Skylden først og fremmest findes hos Kvinderne selv, og det er fuldkommen rigtigt. Skylden er først og fremmest vor egen. Vi har nu ganske samme politiske Rettigheder som Mænd, og vi maa derfor selv tage Ansvar og Skammen, om vi ikke er os dette vort Ansvar bevidst og gør Brug af denne vor Ret.

Formelt er Mænd og Kvinder nu stillet ganske ens i politisk Henseende — men rent praktisk talt staar vi endnu meget forskelligt. Og lige saa sandt, som det er, at det skorter Kvinderne paa Vilje, Initiativ og Sammenhold i denne Sag, lige saa sandt er det, at de Biveje er stenede, som vi maa vandre, om vi skal hævede vor Ret til den makadamiserede Landevej, som i Tidernes Løb er bleven anlagt for de hittidige mandlige Rigsdagskandidater.

For mig staar det imidlertid saadan, at netop nu forud for Valget til det Folketing, som i de kommende Aar skal behandle saa mange væsentlige Love, ikke blot for os vigtige Love (Ægteskabsloven og Kvinders Adgang til g. Emb.), men for hele Landet vigtige Love, at netop nu er det et saare gunstigt Øjeblik for os til at gøre et Arbejde. Det, det derfor nu gælder om, er, at Kvinderne finder hinanden i et praktiske Arbejde for, at hvert af de politiske Partier eller Løsgængergrupper faar opstillet mindst 1 Kandidat i hver af Landets Amtskredse. Naar vi dette, og det kan naas, saa har vi skabt de nødvendige praktiske Betingelser for, at Kvinderne, om de vil det, kan vælge et passende Antal kvindelige Rigsdagsmænd. Lad mig gentage det. Det, vi efter min Mening skal samle vore Bestræbelser om, er, at Kvinder, D. K.s Medlemmer og Ikke-D. K.s Medlemmer indenfor hvert Parti eller Løsgængergruppe finder hinanden i et Samarbejde for at faa opstillet saa mange Kvinder som muligt indenfor hver Amtskreds Landet over.

For at være sikker paa, at vi alle forstaar hinanden, vil jeg gøre opmærksom paa de vigtigste Forandringer i Valgloven af 11. April 1920.

Før den Tid foregik Valgene i Enmandskredse og efter Flertalsvalg, nu i Flermandskredse, store Kredse, og efter Forholdstalsvalg, og vel at mærke efter et Forholdstalsvalg, som giver Vælgerne Lejlighed til, om de ønsker det, at vælge imellem ikke blot Partier, men ogsaa mellem Personer, idet Vælgerne ikke behøver at stemme paa hele Listen, men paa den Kandidat paa Listen, som de foretrækker frem for alle de andre.

Nu bliver Sagen saa den, hvorledes skal Kvinderne indenfor de forskellige Lejre i hvert Amt finde hinanden. Og dertil vil jeg straks svare; jeg mener ikke „D. K.“ som saadan kan eller skal klare denne Sag. Men naar jeg alligvel er med til at bringe Sagen frem her, saa er det, fordi jeg mener, at ethvert af „D. K.s Medlemmer, som her er til Stede, skal føle sig kaldet til hjemme i sin Kreds at rejse denne Sag. Og enhver maa tage fat straks. De maa bruge enhver tænkelig Lejlighed til at bringe Sagen paa Bane. Vi maa have fat i Kvinder af de respektive Partibestyrelser for sammen med dem i god Tid at overveje, hvilken Kreds vi skal udse os.

Ja, det var egentlig kun det, jeg foreløbig vil sige om Folketingsvalgene. Mindst 1 Kvinde opstillet i hvert Amt og Gruppe og Arbejdet gjort af „D. K.s Enkeltmedlemmer i Forbindelse med andre politisk interesserede Kvinder.

Men saa er der Landstingsvalgene, og der er saa igen 2 Ting: Valgmandsvalgene og selve Landstingsvalget.

Det er en stor Fejl af Kvinderne, at de ikke i deres Egenskab af Vælger har arbejdet for at gennemføre D. K.s Krav om 2. og 4. Plads og en Trediedel af Resten paa Valgmandslisterne. Det kan ikke alvorligt nok lægges Kvinderne paa Sinde næste Gang at sørge for, at Valgmandslisterne faar deres gamle Udseende fra 1918..

Den anden Side af Sagen, Landstingsvalget, er naturligvis meget afhængig af Valgmandsvalgets Udfald, men selv de faa kvindelige Valgmænd, som trods alt dog bliver valgt ogsaa denne Gang, selv de kan, hvis de forstaar deres Ansvar og bruger deres Talegaver, bidrage mægtigt til, at vi hævder Stillingen fra sidst. Ingen af Kvindernes Repræsentanter maa glide ud, hvilket Parti hun saa tilhører. Vil man i et enkelt Tilfælde have hende ombyttet med en anden,